

man sikrer, at det bliver muligt i ethvert amt eller enhver region at modtage parrådgivning, hvis et par har ondt i parforholdet.

Hr. Jann Sjørnsen ved, at jeg i mange år sad i bestyrelsen for Ægteskabs- og Skilsmissehjælpen, som desværre ikke eksisterer mere. Det er en skam, at denne hjælp ikke findes mere, for de gjorde faktisk et rigtig godt stykke arbejde, men sådan skulle det så være.

Et forsøg, som for ca. 10 år siden løb af stablen i Ringkøbing Amt, med parrådgivning, viste sig at være en stor skuffelse, da interessen for at få hjælp var meget lille. Til gengæld blev halvdelen af de personer, som henvendte sig, sammen, og det tyder så på, at man skal være motiveret for hjælp, ellers giver det overhovedet ikke nogen gevinst.

Jeg tror i bund og grund, at det bedste vil være, at man klarer sin skilsmisse selv, for uanset hvor mange dygtige eksperter der er, vil man altid selv være hovedpersonen og eksperten i sit eget liv. De forslag, andre kommer med, kan være rigtige og fornuftige, men ikke nødvendigtvis for en selv. Dybest set er det kun ægtefællerne, der kender deres egne problemer. Det er ikke det samme, som at vi ikke synes, at de mange skilsmisser er et problem, og hvis vi kunne afværge bare nogle af dem, ville det være en fordel for samfundet og ikke mindst for børnene.

Men en skilsmisse er ikke for alle kun en katastrofe. Mange vokser fra hinanden i en tid, hvor ting forandrer sig; unge ægtepar bliver i dag gift forholdsvis sent, arbejder meget og vil selvfølgelig også gerne have deres børn, inden de bliver alt for gamle. Der ligger et pres på familierne, så det er måske forståeligt, at skilsmisseprocenten stiger i forhold til dengang, jeg selv var barn, og mor gik derhjemme.

Dette er ikke kun sort og hvidt, og jeg tror på, at de par, der virkelig vil redde deres ægteskab, nok skal finde de personer i deres omgangskreds, i familien eller andre steder, som vil give dem gode råd.

Dette er ikke en sag for staten, så Venstre kan ikke støtte forslaget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er en kort bemærkning til hr. Jann Sjørnsen.

Vi har lige fået at vide, at vi er nødt til at lade det foregå fra talerstolen, så derfor må man sådan bytte lidt frem og tilbage. Så kan man jo holde sig i nærheden, så vi bruger mindst mulig tid på det.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Jeg har da prøvet at være heroppe før.

Jeg er glad for, at fru Inge Dahl-Sørensen i hvert fald kan se de positive intentioner i vores forslag. Men jeg bliver lige nødt til at sige for en ordens skyld, at vi ikke er imod skilsmisser. Fru Inge Dahl-Sørensen får det jo til at lyde, som om vi er totalt imod, at folk bliver skilt, at vi synes, det er den helt store katastrofe. Vi tror også, at det kan være den mindst ringe løsning for så vel de voksne som for eventuelle børn af de forældre. Så det er slet ikke det, forslaget går ud på. Det går ikke ud på, at vi for enhver pris skal forhindre en skilsmisse, men skilsmissen kan måske ske på et mere afklaret grundlag, hvis man har fået tidlig parrådgivning.

Med netop med de erfaringer, som fru Inge Dahl-Sørensen selv har fra Ægteskabs- og Skilsmissehjælpen, som jo altså må lukke, fordi Folketinget ikke er villig til, og fordi regeringen ikke er villig til at afsætte de fornødne penge, er det så ikke fru Inge Dahl-Sørensens opfattelse, at de få penge, der kunne være tale om, som kunne sikre en parrådgivning til dem, der i virkeligheden søger rådgivning, og som i dag står på venteliste, var givet utrolig godt ud, først og fremmest for forældrene og børnene, men altså også for samfundet?

Kl. 17.35

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Jo, det viser i hvert fald, at vi kan hjælpe dem, der er motiveret for parrådgivning. Det er der ingen tvivl om. Men der findes jo andre muligheder. Det var jo ikke kun Ægteskabs- og Skilsmissehjælpen, som klarede hele landets problemer. Der findes for dem, der vil, muligheder for at få hjælp. Jeg kan selvfølgelig nævne præsten. Det er ikke sikkert, at der er så mange, der går hen og taler med ham, men han findes, og så findes der andre former for rådgivning.

Det er det der med, at det nu skal være noget, staten skal tage sig af, vi er imod. Men rådgivning som sådan viser sig jo at være en god idé, hvis man selv ønsker det, og hvis man selv er motiveret for det.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Jamen de institutioner, der er tilbage, efter at Ægteskabs- og Skilsmissehjælpen måtte lukke, f.eks. Mødrehjælpen i bl.a. Odense, som gør et